

Heidelberglaan 8, Utrecht

CBE, Postbus 80125, 3508 TC Utrecht

College van beroep voor de examens

ex artikel 7.60 van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

UITSpraak

Datum

29 januari 2013

Onderwerp

beroep [appellant]

Ons kenmerk

CBE K 12 10 052, 12 11 018, 12 11 024

Faxnummer

(0)30 253 77 70

Telefoon

(0)30 253 30 75

E-mail

cbe.jz@uu.nl

Blad

Blad 1 van 8

Het College van beroep voor de examens aan de Universiteit Utrecht (hierna: het College) heeft de volgende uitspraak gedaan op de beroepen van:

[appellant], te [woonplaats], appellant,

tegen

[de examencommissie master] van departement Rechtsgeleerdheid van faculteit Recht, Economie, Bestuur en Organisatie, verweerster,

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft op 29 oktober 2012, 21 november 2012 en 30 november 2012 beroep ingesteld tegen de besluiten van resp. 17 september 2012, 10 oktober 2012 en 29 oktober 2012 van verweerster.

Het College heeft de beroepschriften doorgezonden aan de voorzitter van de examencommissie met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is. Op 7 januari 2013 heeft verweerster een verweerschrift ingediend alsmede een verslag van de poging tot minnelijke schikking van 10 december 2012.

De beroepschriften zijn wegens onderlinge samenhang gezamenlijk behandeld ter openbare zitting van het College op 15 januari 2013, waar appellant in persoon is verschenen. Verweerster heeft zich laten vertegenwoordigen door [haar voorzitter] en [haar secretaris].

II. Motivering

Appellant heeft drie beroepschriften ingediend die onderling met elkaar verweven zijn. De beroepschriften zijn gericht tegen de besluiten van verweerster om drie verzoeken ten aanzien van het door appellant te behalen masterexamen af te wijzen, dan wel niet in behandeling te nemen.

Het betreft hierbij de volgende verzoeken:

- om de vakken Jeugdrecht en jeugdhulpverleningsrecht en Privaatrechtelijke rechtsvergelijking als mastervakken te beschouwen;
- om in het masterprogramma Nederlands recht, traject Privaatrecht van vóór collegejaar 2010-2011 of het traject Algemeen van 2008 af te studeren;
- om het ingediende programma vrij masterexamen goed te keuren.

Appellant heeft aangevoerd dat de overstap van doctoraal naar BaMa volgens het beleid van de Universiteit Utrecht, vermeld via Q-desk, nauwelijks extra studiebelasting mag opleveren. Hij heeft echter voor zijn bachelorsdiploma al veel extra punten moeten behalen. In 2008 stond appellant ingeschreven voor het doctoraal maar heeft het doctoraalexamen destijds net niet behaald. Dat masterprogramma uit 2008 heeft nu zijn voorkeur omdat hij dan zijn resterende doctoraalvakken kan inbrengen. Appellant stelt dat hij onevenredig nadeel ondervindt en in aanmerking komt voor een uitzondering. Het is nog mogelijk voor Nederlands recht in deeltijd af te studeren tot 2015.

Appellant heeft tevens aangevoerd dat hij de vakken Jeugdrecht en jeugdhulpverleningsrecht en Privaatrechtelijke rechtsvergelijking moet kunnen inbrengen in het door hem te behalen masterexamen. Vakken die aan het eind van de doctoraalfase zijn behaald en doctoraalvakken die geen equivalent hebben in de bachelor of master, zoals in dit geval Privaatrechtelijke rechtsvergelijking, moeten als keuzevak kunnen worden ingebracht worden in de master. Het vak staat als extra vak op het bachelorsdiploma van appellant vermeld. Ook als het vak niet in zijn vrije ruimte past, meent appellant belang te hebben bij de vermelding van het vak op het masterdiploma als extra vak. Van de Onderwijs- en examenregeling (OER) kan niet ten nadele van de student worden afgeweken. Tevens beroept hij zich op het vertrouwensbeginsel omdat de studieadviseur had aangegeven dat deze vakken mastervakken zijn. Het vak Jeugdrecht en jeugdhulpverleningsrecht is specialistisch, een verdieping in Personen- en familierecht, van een hoger niveau. Bovendien heeft appellant de equivalent Personen- en familierecht eveneens gehaald. De inbrengtabel klopt daarom niet, of althans heeft onredelijke gevolgen.

De afkeuring van het ingediende programma vrij masterexamen is volgens appellant in strijd met het recht, gelijkheidsbeginsel, vertrouwensbeginsel, rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van redelijke belangenafweging. Uitzonderlijke gevallen zouden uitzonderlijk behandeld moeten worden. Een vrije master komt niet voor in de OER zodat de regels inzake o.a. geldigheidsduur niet van toepassing zijn en als ze wel van toepassing zouden zijn dan zou de geldigheidsduur verlengd moeten worden. Appellant stelt dat een correctie zou moeten plaatsvinden van drie jaren aangezien hij tussen 2008 en 2011 niet ingeschreven stond. Bovendien is appellant van oordeel dat hij in aanmerking dient te komen voor een voltooide vrije master Nederlands recht omdat hij reeds meer dan 150 extra ECTS heeft behaald. Voorts meent hij dat hij zijn bachelorscriptie moet kunnen inbrengen in de master en dat de beperkingen in het Reglement Examencommissie niet gelden. Aangezien appellant wegens medische omstandigheden studievertraging heeft opgelopen, zou verweerster een soepeler houding moeten aannemen.

Verweerster heeft onder meer het volgende aangevoerd. De centrale vraag waar het om draait, is terug te voeren op de vraag welke regels van toepassing zijn voor het afstuderen in de master. Appellant staat niet ingeschreven als student bij de Universiteit Utrecht voor enige opleiding en het is dus (nog) niet duidelijk in welke opleiding appellant zou willen afstuderen en/of welke regels van toepassing zullen zijn. Om te bepalen wat de inhoud van een door appellant te volgen masteropleiding is, moet gekeken worden naar de voor het huidige academisch jaar 2012/2013 geldende regels. Appellant heeft immers na het behalen van het bachelorexamen op 31 augustus 2012 pas voldaan aan de voorwaarde voor toelating tot een masteropleiding. Deze zogenaamde harde knip is altijd uitgevoerd. Appellant heeft wel een toelatingsbeschikking ontvangen voor de master Privaatrecht, die geldig is voor het gehele academisch jaar 2012/2013.

Welke onderdelen deel kunnen uitmaken van een master is bepaald in de OER, aldus verweerster. In dit geval is geen sprake van een deficiëntie in de vooropleiding en dus moeten

alle onderdelen masteronderdelen zijn. Niet alle doctoraalonderdelen die bestonden zijn destijds opgenomen in de inbrengtabel. Zo staan Privaatrechtelijke rechtsvergelijking en Specialistisch belastingpracticum niet in de tabel. Uitgangspunt bij het opstellen van de tabel zijn de bachelor- en masterprogramma's geweest en niet zozeer de positie van het vak in het doctoraalprogramma. Sinds de herziening van de bacheloropleiding per september 2008 is een rechtsvergelijkend vak als apart onderdeel van de bacheloropleiding opgenomen in het programma. Zowel verweerster als de Examencommissie bachelor hebben besloten om het doctoraalonderdeel Privaatrechtelijke rechtsvergelijking gelijk te stellen aan een bachelorcursus. Het is dan ook vermeld als onderdeel van het door appellant behaalde bachelorexamen. Het vak is niet gedaald van mastervak naar bachelorvak. Gelet op het feit dat het vak Jeugdrecht en jeugdhulpverleningsrecht in de tabel wordt gelijkgesteld aan het bachelorvak Personen- en familierecht en is vermeld als onderdeel van het bachelorexamen op de bijlage bij het bachelorsdiploma, is daarover geen discussie mogelijk. In punt 3 van de overgangsregeling worden in de zin "Dit geldt alleen voor vakken die niet konden worden ingebracht in de bachelorfase." de vakken bedoeld die op het bachelordiploma worden vermeld (ook de bijlage valt hieronder). Het gaat erom of een vak deel kan uitmaken van het bachelorexamen. Als je ze had kunnen inbrengen, dan kunnen ze in de master worden ingebracht, als ze tenminste masterniveau hebben (bij een equivalent of mastervak).

Verweerster heeft tevens aangevoerd dat uitzonderingen op de bepaling van art. 1.1 OER via een beroep op de vangnetbepaling van art. 8.2 OER in het verleden een enkele keer zijn gemaakt als de bachelor was behaald maar er iets misging met de inschrijving. Nooit kreeg een student op die manier toestemming om een masterprogramma te doen van voor de datum van behalen van het bachelorexamen. In 2008 is het oude studieprogramma afgesloten en appellant is hier ook nooit voor ingeschreven. Daarom kan hij nu niet hierin afstuderen. Zijn medische omstandigheden zijn niet van dien aard dat hij nu nog moet worden toegelaten.

Ten aanzien van het verzoek om goedkeuring voor het door appellant ingediende programma vrij masterexamen, heeft verweerster gesteld dat dit niet in behandeling wordt genomen aangezien onder meer het opgegeven thema onvoldoende inzicht geeft om te kunnen beoordelen of vakken en/of scriptie tot het thema behoren. Voorts voldoen diverse opgegeven vakken niet aan de gestelde eisen en omdat niet duidelijk is welke vakken deel zullen uitmaken van het masterexamen, is het onmogelijk te beoordelen of voldaan is aan de voorwaarde inzake maximale overlap met bestaande masterprogramma's. Tevens is het niet mogelijk om het afstudeerwerk voor de bacheloropleiding te laten gelden als masterscriptie. Het vrije masterprogramma is geen vergaarbak om een titel te verlenen. De overgang zou inderdaad geen extra tijd moeten kosten maar bij appellant is het tijdsverloop helaas heel erg lang geweest en bij een vrije master moet ook aan voorwaarden worden voldaan. De vrije ruimte van 7,5 EC kan ingevuld worden met een juridisch mastervak (of equivalent). Als een vak een mastervak wordt, dan geldt nog steeds de oude geldigheidsduur van 12 jaar. Appellant dient een gemotiveerd verzoek om verlenging geldigheidsduur in te dienen voor de vakken Islamitisch recht, Verzekeringsrecht, Faillissementsrecht en Internationaal privaatrecht.

Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht als volgt.

Artikel 7.3d van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) bepaalt: "Een student die is ingeschreven voor een opleiding in het wetenschappelijk onderwijs, kan, zelf uit onderwijsseenheden die door een instelling worden verzorgd, een programma samenstellen waaraan een examen is verbonden. Indien nodig wijst het instellingsbestuur een examencommissie aan die met de in de eerste volzin bedoelde beslissing is belast."

Artikel 7.12 lid 2 (Examencommissie) WHW bepaalt:

"De examencommissie is het orgaan dat op objectieve en deskundige wijze vaststelt of een student voldoet aan de voorwaarden die de onderwijs- en examenregeling stelt ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad."

Artikel 7.12b lid 1 sub a en c WHW bepaalt inzake de taken en bevoegdheden examencommissie:

"a. het borgen van de kwaliteit van de tentamens en examens, onverminderd artikel 7.12c,"

"c. Het door de meest daarvoor in aanmerking komende examencommissie verlenen van toestemming aan een student om een door die student samengesteld programma als bedoeld in artikel 7.3d te volgen, waarvan het examen leidt tot het verkrijgen van een graad, waarbij de examencommissie tevens aangeeft tot welke opleiding van de instelling dat programma wordt geacht te behoren voor de toepassing van deze wet,"

Artikel 1.1 lid 2 van de Onderwijs en Onderwijs- en examenregeling Master 2012/2013 (OER) bepaalt:

"Voor de te behalen onderdelen van het examen en voor de regels inzake het combineren van richtingen of programma's gelden de bepalingen uit de Onderwijs- en examenregeling van het jaar waarin de student voor de eerste maal ingeschreven staat voor de betreffende opleiding."

Artikel 5.12 lid 4 van de OER bepaalt:

"In afwijking van het gestelde in de vorige leden kan de examencommissie, op verzoek van de student, voor een onderdeel een verlengde geldigheidsduur bepalen in geval van bijzondere omstandigheden."

Artikel 6.1 lid 9 van de OER bepaalt:

"Maximaal één bachelorcursus kan onderdeel uitmaken van het masterexamen.

Dit kan alleen indien de toelatingscommissie van de desbetreffende Masteropleiding heeft aangegeven dat deze bachelorcursus gevolgd moet worden in de Master, omdat er sprake is van een deficiëntie in de vooropleiding."

Artikel 8.1 lid 1 van de OER bepaalt:

"Onder de voorwaarden genoemd in de overgangsregeling kunnen doctoraalonderdelen van de faculteit worden ingebracht ten behoeve van het masterexamen. [..]"

In de overgangsregelingen masterprogramma's van april 2003 wordt bepaald in punt 3:

"Zijn er meer studiepunten gehaald in het doctoraal : zie overgangsregeling masterprogramma's. Alle behaalde doctoraalvakken, die geen equivalent hebben in de bachelor of de master, mogen als keuzevak ingebracht worden in de master. Dit geldt alleen voor vakken die niet konden worden ingebracht in de bachelorfase."

Artikel 8.2 (vangnetregeling) van de OER bepaalt:

"In die gevallen waarin deze regeling niet voorziet, niet duidelijk voorziet of tot kennelijk onredelijke uitkomsten leidt, wordt door of namens de decaan beslist, na de examencommissie of de toelatingscommissie te hebben gehoord."

Ingevolge de Inbrengtabel in geval van overstappen naar de bachelor en/of master met behaalde doctoraalvakken (bijlage 9) van de OER kan doctoraalvak Jeugdrecht en jeugdhulpverleningsrecht worden ingebracht voor het vak Personen- en familierecht (7,5 ECTS, bachelor).

Artikel 3.1 van het Reglement examencommissie master 2011/2012 bepaalt ten aanzien van het programma van het vrij masterexamen:

"1. Voor aanvang van de opleiding wordt door de student een schriftelijk programmavoorstel ter goedkeuring voorgelegd aan de examencommissie².

Op basis van dit programmavoorstel beoordeelt de examencommissie tot welke opleiding het vrij masterexamen geacht kan worden te behoren met het oog op toelating tot de opleiding en inschrijving voor de opleiding bij de Universiteit Utrecht en overigens voor toepassing van de wet.

2. Het programma wordt goedgekeurd indien aan elk van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a. Het programma heeft een omvang van 60 ECTS;
- b. Het programma overlapt maximaal 30 ECTS met het programma van de opleiding, zoals beschreven en vastgelegd in de OER;
- c. Het programma heeft een duidelijk omschreven thema, waarbinnen naar het oordeel van de examencommissie alle onderdelen (incl. scriptie) van het programma vallen;
- d. Het programma omvat een scriptie van 15 ECTS.

Het programma dient voor aanvang van de opleiding voor goedkeuring te worden voorgelegd aan de Examencommissie.

[...]

² De bedoeling van een vrij masterprogramma is om een bepaald thema, dat niet past binnen de opleiding zoals beschreven in de OER, vorm te geven; niet is de bedoeling om dit programma te gebruiken wanneer men een of meer verplichte onderdelen of gebonden keuzeonderdelen wil overslaan of hiervoor een onvoldoende heeft behaald."

Appellant heeft drie beroepen ingediend tegen beslissingen van verweerster op verzoeken die alle gericht zijn op het behalen van een masterdiploma.

Ten aanzien van het beroep tegen de afwijzing van het verzoek om in het masterprogramma Nederlands recht, traject Privaatrecht van vóór collegejaar 2010-2011 of het traject Algemeen van 2008 af te studeren, oordeelt het College als volgt. Artikel 1.1 lid 2 OER is van dwingend recht en brengt met zich mee dat het studieprogramma van het eerste jaar van inschrijving voor een opleiding bepaalt welke vakken een student moet hebben gedaan alvorens hij kan afstuderen.

Niet in het geding is dat appellant tot op heden niet staat ingeschreven voor een masteropleiding bij de Universiteit Utrecht. Appellant heeft wel een toelatingsbeschikking ontvangen voor de master Privaatrecht, die geldig is voor het gehele collegejaar 2012-2013. Hieruit volgt dat, indien appellant zich alsnog inschrijft, het studieprogramma geldt van collegejaar 2012-2013. Voorts voorziet artikel 7.3d WHW in de mogelijkheid voor een student om zelf een afwijkend studieprogramma samen te stellen. Appellant heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en hiertoe een verzoek ingediend. Het door appellant aangevoerde leidt niet tot het oordeel dat moet worden gesteld dat verweerster zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat voor afwijking van hetgeen in artikel 1.1 lid 2 OER is bepaald, geen aanleiding bestaat. Ook de persoonlijke omstandigheden kunnen naar het oordeel van het College er niet toe leiden dat verweerster alsnog het verzoek van appellant dient in te willigen. Appellant heeft hiermee betoogd dat de door hem opgelopen studievertraging hieraan te wijten is, doch onvoldoende aangetoond dat deze persoonlijke omstandigheden zo zwaarwegend en bijzonder zijn dat zij thans een afwijking van de geldende regelgeving rechtvaardigen.

Het College is daarom van oordeel dat bovengenoemd beroep van appellant ongegrond dient te worden verklaard.

Ten aanzien van het beroep tegen de afwijzing van het verzoek om de vakken Jeugdrecht en jeugdhulpverleningsrecht en Privaatrechtelijke rechtsvergelijking als mastervakken te beschouwen, oordeelt het College als volgt. Verweerster heeft de door appelland ingebrachte vakken gelijkgesteld aan bachelorvakken en deze vermeld op (de bijlage van) diens bachelorsdiploma. Ten aanzien van het vak Jeugdrecht en jeugdhulpverleningsrecht is in de Inbrengtabel van de OER geen grondslag te vinden voor het betoog van appelland dat dit vak een mastervak dient te zijn, aangezien dit vak is gelijkgesteld aan bachelorvak Personen- en familierecht. Het vak Privaatrechtelijke rechtsvergelijking staat niet in de tabel vermeld. Verweerster en de examencommissie Bachelor hebben echter besloten dit vak gelijk te stellen aan een bachelorvak aangezien in 2008 is bepaald dat een rechtsvergelijkend vak tot de bacheloropleiding behoort. In de Overgangsregelingen masterprogramma's staat onder punt 3 vermeld dat behaalde doctoraalvakken die geen equivalent hebben in de bachelor of master, als keuzevak mogen worden ingebracht. Dit geldt alleen voor vakken die niet konden worden ingebracht in de bachelor. Hoewel het College begrip heeft voor de verwarring die door deze zin bij appelland is ontstaan, is het College met verweerster en in lijn met de Inbrengtabel, van oordeel dat het (master)niveau van het vak doorslaggevend is. De stelling van appelland dat de positie van genoemde vakken in het doctoraalprogramma bepalend moet zijn voor de beoordeling of vakken masterniveau hebben, is volgens het College voldoende door verweerster weerlegd. Gezien de taken en bevoegdheid van verweerster om vast te stellen of een student aan de voorwaarden voldoet voor een graad en om de kwaliteit van examens te waarborgen, is het College dan ook van oordeel dat verweerster in alle redelijkheid tot haar besluit heeft kunnen komen. Dat appelland door omstandigheden langer heeft gestudeerd en nu wellicht meer ECTS moet behalen dan wanneer hij in 2008 was afgestudeerd maakt dit niet anders. Een eventuele verklaring van een studieadviseur dat zij een vak in eerste instantie als mastervak heeft betiteld, maakt dit eveneens niet anders, aangezien een studieadviseur niet bevoegd is om hierover te beslissen. Het College is daarom van oordeel dat bovengenoemd beroep van appelland ongegrond dient te worden verklaard.

Ten aanzien van het beroep tegen de beslissing om het verzoek om goedkeuring van het ingediende programma vrij masterexamen niet in behandeling te nemen, oordeelt het College als volgt. Artikel 4:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt dat, indien de aanvrager niet heeft voldaan aan enig wettelijk voorschrift voor het in behandeling nemen van de aanvraag of indien de verstrekte gegevens en bescheiden onvoldoende zijn voor de beoordeling van de aanvraag of voor de voorbereiding van de beschikking, het bestuursorgaan kan besluiten de aanvraag niet in behandeling te nemen, mits de aanvrager de gelegenheid heeft gehad binnen een door het bestuursorgaan gestelde termijn de aanvraag aan te vullen. Appelland heeft ruimschoots de gelegenheid gehad het verzoek aan te vullen. Het College is van oordeel dat verweerster voldoende heeft gemotiveerd waarom het verzoek van appelland niet kan worden beoordeeld. In het Reglement examencommissie, dat in tegenstelling tot hetgeen appelland beweert wel rechtskracht heeft, staan de voorwaarden vermeld voor goedkeuring, waaronder een duidelijk omschreven thema. Appelland heeft tijdens het gesprek dat in het kader van de poging tot minnelijke schikking met verweerster plaatsvond zelf aangegeven dat het door hem ingediende verzoek mogelijk te globaal was en concreter had moeten zijn. Dit blijkt tevens uit het feit dat appelland bij mail van 5 januari 2013 een nieuw verzoek heeft ingediend. Het algemene beroep van appelland op strijd met algemene beginselen van behoorlijk bestuur is niet nader geconcretiseerd en onderbouwd en kan reeds daarom niet slagen. Bovenstaande leidt tot de conclusie dat verweerster in redelijkheid en op goede gronden tot haar besluit is kunnen komen. Het College is daarom van oordeel dat bovengenoemd beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Het College merkt hierbij nog het volgende op. Verweerster heeft op het nieuwe verzoek van appelland van 5 januari 2013 nog geen beslissing heeft genomen. Tijdens de zitting heeft zij wel reeds aangegeven dat in dit nieuwe verzoek wederom het thema onvoldoende is uitgewerkt. Voorts heeft verweerster reeds gemotiveerd meegedeeld dat appelland niet zijn eerder gemaakte bachelorscriptie kan indienen als masterscriptie, terwijl in het nieuwe verzoek wederom de bachelorscriptie staat vermeld zonder enige motivering. Het College hecht er dan ook aan om appelland erop te wijzen dat ook zijn nieuwe verzoek aangevuld dient te worden ten einde te voorkomen dat het nieuwe verzoek eveneens niet in behandeling zal worden genomen.

Ten aanzien van de mededeling van verweerster van 29 oktober 2012 over het indienen van een verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van vakken overweegt het College het volgende. Allereerst zal dienen vast komen te staan welk masterprogramma appelland zal gaan volgen (inclusief vakken waarvan appelland vermelding op het diploma als extra vak wenst). Vervolgens dient appelland conform artikel 5.12 lid 4 OER een verzoek in te dienen bij verweerster en de bijzondere omstandigheden te vermelden. Hij kan daarbij verwijzen naar de thans tijdens zitting eveneens aan verweerster overgelegde medische gegevens.

Ten aanzien van het beroep van appelland op de vangnetregeling van artikel 8.2 van de OER overweegt het College dat niet verweerster maar de decaan bevoegd is op een zodanig verzoek een besluit te nemen. Het College kan zich over de toepassing van artikel 8.2 van de OER niet uitlaten, aangezien een dergelijk besluit thans niet voorligt en voorts aangezien het College op grond van artikel 7.61 WHW niet bevoegd is om van een dergelijk beroep kennis te nemen.

Ten overvloede wijst het College appelland erop dat het programmavoorstel, zoals verwoord in de mail van de decaan van 23 september 2012, in tijd en dus kosten te overzien is. Het College hecht er dan ook aan om appelland in overweging mee te geven om het voorgestelde programma te gaan volgen.

Derhalve moet worden beslist als volgt.

III. Uitspraak

Het College,

recht doende,

- I. Verklaart de beroepschriften van appelland ongegrond;
- II. Bepaalt dat deze uitspraak in afschrift wordt verzonden aan partijen, aan het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, aan het bestuur van de faculteit Recht, Economie, Bestuur en Organisatie en verkrijgbaar wordt gesteld voor belangstellenden.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 15 januari 2013 door mevrouw mr. M.S.E. Wulffraat-van Dijk, voorzitter, mevrouw dr. P. Holthuizen, de heer dr. mr. F.W. Lantink, leden, in tegenwoordigheid van mevrouw X.L. Westenburg LL B, secretaris, en bekend gemaakt op 29 januari 2013.

Was getekend,

X.L. Westenburg LL B, secretaris

mr. M.S.E. Wulffraat-van Dijk, voorzitter

Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden tegen deze uitspraak beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CP Den Haag (www.cbho.nl). Het beroep dient te worden ingesteld binnen zes weken, welke termijn aanvangt met de dag na die waarop de uitspraak is verzonden. Aan het instellen van een beroep zijn kosten verbonden.